

розвитку в системі діяльності HR-менеджера, що застосовуються з метою адаптації нових співробітників та створення умов для їхньої самореалізації. Виконано аналіз наукової літератури з досліджуваної проблеми, що висвітлює різні аспекти трактування поняття «психолого-педагогічної компетентності» (О. Гура, О. Іващенко, А. Москаленко, Ю. Ненько, Н. Яремчук etc.). Означено, що психолого-педагогічна компетентність HR-менеджера представляє собою комплексне поняття, загальну характеристику суб'єкта праці, що відображає професійну свідомість будь-якого фахівця незалежно від його професії. При цьому основну увагу звернено на те, що досліджуване поняття визначає спроможність і готовність фахівця вирішувати завдання як професійної діяльності, так і повсякденного життя, спираючись на принципи психології, педагогіки, інших наук, а також надавати педагогічну спрямованість різноманітним аспектам своєї праці. Розглянуто базові характеристики психолого-педагогічної компетентності HR-менеджера, серед яких – готовність до психологічного осмислення і вирішення педагогічних ситуацій, активність в інноваційній діяльності, інтернальність, мотивацію досягнення, схильність до професійно-психологічного саморозвитку, емпатійність, рефлексивність тощо. Зроблено висновок про те, що психолого-педагогічна компетентність є складовою професійної компетентності HR-менеджера; складається з системи професійних, психолого-педагогічних знань, умінь, навичок та якостей фахівця, при цьому формування досліджуваної компетентності відбувається за допомогою таких самих методів професійного розвитку, що і формування професійної компетентності фахівця.

Ключові слова: HR-менеджер, професійна компетентність, психолого-педагогічна компетентність, принципи діяльності HR-менеджера, методи професійного розвитку персоналу, аутопсихологічна компетентність, кадровий потенціал.

УДК 378.14

Святослав Дяков

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
ORCID ID 0000-0002-3938-9792

Василь Геник

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
ORCID ID 0000-0002-3549-6080

Юрій Кирильчук

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
ORCID ID 0000-0001-6161-2949

DOI 10.24139/2312-5993/04.2024/312-322

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ РОЗВІДНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

У статті проведено аналіз наукових праць, нормативно-правової бази і змісту навчальної та навчально-методичної документації щодо організації професійної підготовки майбутніх офіцерів розвідників. Виявлено сучасні підходи та узагальнено результати попередніх досліджень, що стосуються дистанційного навчання та цифровізації професійної підготовки майбутніх фахівців сектору національної безпеки та оборони України, а також

Європейського союзу. З'ясовано, що в умовах пандемії та ведення повномасштабної війни професійна підготовка майбутніх офіцерів розвідників може здійснюватися у форматі змішаного навчання з застосуванням засобів спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища. Обґрунтовано, що змішане навчання майбутніх офіцерів військової розвідки – це навчання, за якого частина освітньої діяльності відбувається на навчальних заняттях у спеціалізованих аудиторіях під безпосереднім керівництвом НПП, а інша – у самостійній роботі з електронними ресурсами спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища. Виокремлено різновиди моделей змішаного навчання в умовах пандемії та повномасштабної війни, а саме «ротаційна модель», «гнучка модель», «особистісно-орієнтована модель» та «модель збагаченого віртуального середовища». Розроблено педагогічні компоненти засобів інформаційно-освітнього середовища для змішаного навчання майбутніх офіцерів розвідників, які передбачають. Запропоновано впровадження у професійну підготовку майбутніх офіцерів розвідників: інноваційних форм, способів і засобів отримання розвідувальної інформації у форматі змішаного навчання засобами інформаційно-освітнього середовища; досвіду ведення військової розвідки набутого розвідувальними підрозділами армій країн-членів НАТО та Збройних Сил України під час деокупації захоплених російсько-терористичними військами територій суверенної України; стандартів індивідуальної та колективної підготовки майбутніх офіцерів розвідників Збройних Сил України та НАТО.

Ключові слова: майбутні офіцери розвідники, змішане навчання, модель змішаного навчання, засоби інформаційно-освітнього середовища, педагогічні компоненти засобів інформаційно-освітнього середовища.

Постановка проблеми. Підготовка фахівців військової розвідки бере свій початок ще з часів родо-племенних відносин, коли представники одного племені вели спостереження за діяльністю війська та переміщенням інших племен, розвідники завчасно сповіщали свій рід про потенційну агресію. З тих часів підготовка розвідників пройшла довгий шлях трансформації та удосконалення.

У сучасних умовах повномасштабної агресії російської федерації розвідка залишається найважливішим видом бойового забезпечення дій військ, вона є сукупністю заходів, що проводять командири і штаби для своєчасного отримання інформації про противника, місцевість, кліматичні і погодні умови в районі ведення бойових дій з метою визначення форм і способів найбільш ефективного застосування своїх сил і засобів щодо ураження противника.

Саме тому, на сьогодні значно вирости обсяги і значення завдань, які вирішує розвідка. Разом з тим терміни їх виконання суттєво скоротились. Підвищилися вимоги щодо часу передачі даних і точності визначення координат об'єктів (цілей) противника.

У ході звільнення тимчасово окупованих росією територій офіцери розвідники розпочали застосування нових засобів ведення розвідки (безпілотні літальні апарати, GPS-приймачі, лазерні далекоміри та цифрові прилади розвідки і спостереження), завчасно організовували і проводили розвідувальну діяльність, спрямовували зусилля усіх видів розвідки на виконання найважливіших завдань, забезпечували добування розвідувальних відомостей до встановленого терміну, ретельно вивчали, зіставляли й додатково перевіряли їх, а за необхідності проводили додаткові розвідувальні заходи, постійно, стійко і твердо управляли підрозділами, які ведуть розвідку, вимагали високого рівня навченості та злагодженості дій особового складу підпорядкованих розвідувальних підрозділів, а також застосовували найбільш досконалі способи і засоби ведення розвідки.

Останні три роки – роки викликів (пандемія короно-вірусу COVID-19 та повномасштабна війна) для освіти України загалом та військової освіти зокрема суттєво обмежили можливість майбутніх військових фахівців регулярно відвідувати навчальні заняття у спеціалізованих аудиторіях і тим самим підштовхнули науково-педагогічних працівників (далі – НПП) вищих військових навчальних закладів (далі – ВВНЗ) до пошуку нових форм та форматів навчання.

Під час пандемії COVID-19 основним завданням НПП ВВНЗ було обмежити фізичні контакти майбутніх офіцерів, щоб мінімізувати розповсюдження вірусу, а в умовах війни перед керівництвом ВВНЗ та НПП постало завдання зробити освітню діяльність безпечною, не втративши при цьому якості підготовки.

У цих умовах, розпочався науковий пошук нових форм, способів, методик і навчальних засобів, який спочатку привів до дистанційної освіти, яка на перший погляд має істотні переваги, та за результатами дослідження, проведеного Державною службою якості освіти спільно із проєктом «Супровід урядових реформ в Україні» (SURGe), було виявлено низку суттєвих недоліків «дистанційки», що істотно впливали на результати навчання. Серед основних з них, НПП назвали відсутність живого спілкування та невміння курсантів першого та другого курсів самостійно знаходити та засвоювати навчальний матеріал.

І якщо навчальний матеріал теоретичних занять ще можливо було відтворити існуючими засобами інформаційних технологій, то практичні (польові) заняття вимагали пошуку нових форм, способів та оновлення існуючих засобів інформаційно-освітнього середовища.

У цей час утворився брак повноцінних дистанційних курсів на платформах ВВНЗ, який негативно позначився на якості навчальних результатів майбутніх фахівців військової розвідки, оскільки основним видом їх освітньої діяльності було синхронне навчання (зум-заняття), тоді як асинхронне навчання (самостійна робота) – залишилося без належного педагогічного супроводу.

Одночасно з вищезазначеним, використання технологій змішаного навчання в інформаційному середовищі ВВНЗ, на наш погляд, може сприяти зусиллям НПП щодо забезпечення кардинального покращення організації освітнього процесу.

В окресленому вимірі впровадження у професійну підготовку змішаного навчання може забезпечити підвищення якості освітньої діяльності ВВНЗ шляхом повного та оперативного доступу до світових інформаційних ресурсів, централізованому зберіганні та обробці інформації, формуванні методик її пошуку, інтеграції навчальної та науково-дослідної роботи, комплексному контролю за ходом пізнавальної діяльності майбутніх офіцерів розвідників, ініціюванні індивідуалізації та інтенсифікації освітньої діяльності та вихованню майбутніх офіцерів.

Саме тому, одним із найважливіших шляхів удосконалення системи професійної підготовки майбутніх офіцерів розвідки є впровадження в освітню діяльність ВВНЗ можливостей змішаного навчання з застосуванням нових засобів інформаційно-освітнього середовища.

Аналіз актуальних досліджень. На сьогодні, розробкою теоретичних й методичних засад змішаного навчання з застосуванням засобів інформаційно-освітнього середовища активно займаються як зарубіжні так і вітчизняні дослідники. Проте нами не знайдено єдиної думки щодо класифікації таких засад, визначення та розуміння сутності змішаного навчання, оскільки варіанти поєднання традиційного та цифрового його складників численні.

Очевидно, що змішане навчання одночасно і простий і складний феномен (Бадендр, 2020). У фокусі одного з найпоширеніших визначень даної технології знаходиться поєднання традиційної та електронної форм підготовки та акцентування її технологічної складової.

Впровадження інноваційних технологій, зокрема й змішаного навчання, в освітню діяльність ВВНЗ привертає значну увагу вчених. Ми погоджуємось з результатами досліджень авторів В. Семенюк, М. Гришин і В. Шадриков, які спрямовані на розвиток та впровадження передових методів навчання з використанням інформаційно-

комунікаційних технологій (далі – ІКТ) з метою підвищення якості професійної підготовки майбутніх офіцерів.

Корисним для нашого дослідження був також досвід підготовки прикордонників країн Європейського Союзу, який відображений у роботах А. Балендра, С. Псьола і Н. Ринденко. На особливу увагу заслуговують праці О. Боровика і О. Діденко, С. Білявець, Д. Купрієнко, О. Москаленко, Ю. Сичевського, які висвітлюють особливості використання ІКТ для вдосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців сектору національної безпеки та оборони України в умовах цифровізації освітньої діяльності ВВНЗ та пропонують широке використання електронних підручників.

Доповнення презентованих висновків знаходимо у доробках О. Діденко, О. Андрощука, М. Маслія, А. Балендра та С. Білявець, котрі присвячені використанню електронних освітніх ресурсів у ході професійної підготовки майбутніх офіцерів.

Незважаючи на це, детального вивчення проблеми застосування змішаного навчання у підготовці майбутніх офіцерів розвідників засобами інформаційно-освітнього середовища досі не проведено.

Мета дослідження. Розкрити можливості змішаного навчання майбутніх офіцерів розвідників засобами інформаційно-освітнього середовища у ході їх професійної підготовки, а також розробити пропозиції щодо їх реалізації в освітню діяльність ВВНЗ.

Методи дослідження. У процесі дослідження використано теоретичні (аналіз і систематизація науково-педагогічної літератури, нормативно-правових документів, інструктивно-методичних матеріалів) та емпіричні (вивчення й узагальнення вітчизняного і зарубіжного досвіду, опитування учасників бойових дій та ветеранів розвідки, спостереження) методи, які дали можливість узагальнити сучасні погляди науковців на процес професійної підготовки фахівців різних галузей, виявити можливості змішаного навчання майбутніх офіцерів розвідників засобами інформаційно-освітнього середовища у ході їх професійної підготовки, а також розробити пропозиції щодо їх реалізації в освітню діяльність ВВНЗ.

Виклад основного матеріалу. Сучасні тенденції розвитку військової освіти повинні враховувати реалії сьогодення (пандемії, обстріли і знищення навчальних корпусів ВВНЗ у ході повномасштабної війни). Адже такі виклики зумовлюють зміну пріоритетних завдань освітньої діяльності ВВНЗ: зростає роль внутрішніх детермінант у

забезпеченні професійного зростання майбутнього офіцера, вищою цінністю стає особистість військового професіонала з її потребою у самоактуалізації, саморозвитку, реалізації творчого потенціалу поза межами навчальних аудиторій ВВНЗ.

Нові орієнтири освіти передбачають організацію професійної підготовки в умовах змішаного навчання та створення інноваційних засобів інформаційно-освітнього середовища, що будуть сприяти максимальному розкриттю внутрішніх можливостей майбутніх офіцерів, висуваючи особливі вимоги і до НПП – як основних суб'єктів процесу формування професійної готовності у ВВНЗ.

Вирішення цього завдання є одним із пріоритетних напрямів державної політики у сфері освіти і передбачає інтенсифікацію освітнього процесу ВВНЗ, вдосконалення системи професійної підготовки курсантів, її організацію відповідно до вимог Стандарту вищої освіти України галузі знань 25 «Воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону».

Порядок організації освітньої діяльності та процес формування професійної готовності майбутніх офіцерів розвідників під час навчання у ВВНЗ регламентовано системою законодавчих та нормативно-правових актів, серед яких – Закон України «Про освіту» за №2145-VIII від 05.09.2017 (зі змінами 2024 р.), наказ Міністерства оборони України «Про затвердження Положення про особливості організації освітньої діяльності у вищих військових навчальних закладах Міністерства оборони України та військових навчальних підрозділах закладів вищої освіти» № 472 від 09.01.2020 р. та наказ Міністерства оборони України «Про затвердження Положення про організацію наукової і науково-технічної діяльності у Збройних силах України» № 385 від 27.07.2016 р.

Аналіз і систематизація науково-педагогічної літератури, нормативно-правових документів, інструктивно-методичних матеріалів та результатів сучасних досліджень показує, що застосування змішаного навчання в підготовці майбутніх офіцерів розвідників актуалізується з одного боку необхідністю економії часового ресурсу та залученням курсантів до активної освітньої діяльності не залежно від територіального фактору їх перебування. З іншого – вимогами інформаційного середовища та стрімкою цифровізацією військової освіти. Яка нині продиктована й викликами воєнного стану на усій території України.

У сучасних умовах експансії кіберпростору, військова освіта переживає своєрідний «цифровий ажіотаж», що характеризується заміщенням традиційного освітнього процесу на його цифровий чи віртуальний аналог на основі ІКТ й цифрових технологій.

Досвід організації професійної підготовки майбутніх офіцерів армій кран-членів НАТО, в умовах змішаного навчання засобами інформаційно-освітнього середовища свідчить, що на сьогодні існує декілька варіантів «змішування» освітньої діяльності, а саме: поєднання очної форми із дистанційною; поєднання різних форматів навчання у межах однієї аудиторії (основне очне навчання із використанням технологій дистанційного навчання та різних форм роботи з електронними ресурсами, онлайн-курсами тощо); поєднання самостійного навчання та співпраці у навчальній групі; змішування основного навчального контенту (підручників та навчальних матеріалів) із зовнішніми матеріалами (електронними ресурсами).

Аналіз форм, способів, технологій та методик змішаного навчання, показав, що такий формат освітньої діяльності має цілу низку різних моделей. Розглянемо коротко найбільш поширені з них.

Перша – «ротаційна модель», її сутність полягає у так званій «ротації» курсантів у навчальній групі, одночасно з цим відбувається також і «ротація» видів їх освітньої діяльності – «онлайн» і «офлайн». Різновидом цієї моделі є навчальні заняття, у ході яких курсанти частину матеріалів опрацьовують самостійно поза межами ВВНЗ, а в аудиторії обговорюють лише дискусійні питання, чи консультуються з НПП, або вивчають наступну частину навчального матеріалу. Саме таку модель сьогодні реалізує більшість закладів вищої освіти України (далі – ЗВО), які обрали змішаний формат навчання.

Наступна «гнучка модель» передбачає навчальну роботу курсантів за індивідуально налаштованим графіком, переважно «онлайн», а НПП відводиться роль інструктора, який координує їхню діяльність та надає консультації. Причому консультації НПП може надавати як «очно», так і «онлайн» у синхронному режимі. Таку модель ЗВО застосовували під час пандемії COVID-19 та активної фази військових дій (у відносно безпечних регіонах України).

У свою чергу «особистісно-орієнтована модель» передбачає навчання за індивідуальними освітніми траєкторіями (курсанти навчаються очно, а паралельно працюють із зовнішніми електронними ресурсами, «онлайн-курсами»). Така модель може

використовуватися для поглибленого вивчення окремих навчальних дисциплін, у разі поєднання очної та екстернатної, очної та мережевої або інших форм здобуття вищої освіти.

Окремо слід відзначити «модель збагаченого віртуального середовища», яка передбачає основну роботу курсантів в режимі «онлайн» за спеціально розробленими НПП дистанційними курсами. Такі курси можуть передбачати як індивідуальне відвідування навчальних занять найбільш підготовленими курсантами або ж проведення заздалегідь визначених занять для курсантів усієї навчальної групи (наприклад, на початку та наприкінці вивчення теми, для захисту проєктів, обговорення окремих навчальних питань тощо). Така модель може бути корисною для ВВНЗ, де внаслідок бойових дій навчальні корпуси були зруйновані або пошкоджені, однак є обладнаний цифровий хаб чи інші приміщення, які можуть використовуватись для проведення окремих навчальних занять з майбутніми офіцерами.

Використання «моделі збагаченого віртуального середовища» передбачає застосування інноваційних засобів спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища, які включають у себе наступні педагогічні компоненти:

1) самостійне вивчення нового навчального матеріалу: засвоєння інформаційних та методичних джерел інформації; перегляд відеозаписів епізодів бойових зіткнень у зоні бойових дій; прослуховування аудіо-лекцій, аналіз інформаційних бюлетенів та рекомендацій командування Сухопутних військ та Генерального штабу Збройних Сил України тощо;

2) самостійне вивчення матеріалу з використанням елементів творчості: підготовка та заслуховування аудіо та відео-звітів учасників російсько-української війни, розв'язання нестандартних завдань подібних до тих що виникали на Сході країни під час здійснення рейдових дій та диверсійно-розвідувальної діяльності; виконання розрахунково-графічних робіт пов'язаних з підвищенням захищеності та живучості особового складу розвідувальних підрозділів, їх озброєння та засобів ведення розвідки; участь у ділових іграх і в розборі разом з інструкторами проблемних ситуацій пов'язаних з діями особового складу (під час: обстрілів артилерійськими боєприпасами та реактивними системами залпового вогню, діями на замінованій місцевості та тимчасово окупованій ворогом території тощо);

3) самостійне удосконалення теоретичних знань і практичних навичок в умовах квазіпрофесійної діяльності: розробка, оформлення раціоналізаторських пропозицій та виготовлення експериментальних зразків інноваційних засобів ведення розвідки спільно з волонтерськими організаціями, участь у роботі гуртків кафедр за майбутнім професійним спрямуванням; підготовка рефератів, доповідей, інформацій з урахуванням бойових епізодів та тематики розвідувальної діяльності за досвідом російсько-української війни; курсове проектування; участь у конкурсах студентських (курсантських) робіт;

4) самостійне поглиблене вивчення матеріалу: підготовка до контрольних заходів, практичних занять, польових виходів, виконання типових завдань та тренування у виконанні нормативів бойової підготовки з залученням інструкторів навчально-тренувальних комплексів (Bonk, 2002).

Висновок. Отже, враховуючи вищезазначене, ми прийшли до висновку, що змішане навчання майбутніх офіцерів військової розвідки – це навчання, за якого частина освітньої діяльності відбувається на навчальних заняттях у спеціалізованих аудиторіях під безпосереднім керівництвом НПП, а інша – у самостійній роботі з електронними ресурсами спеціально створеного інформаційно-освітнього середовища.

Впровадження такого формату навчання значно підвищує самостійність майбутніх офіцерів розвідників у пошуку, опрацюванні та засвоєнні навчального матеріалу позитивно впливає на формування їх лідерських якостей та створює підґрунтя для самостійного прийняття військових рішень у ході виконання ними бойових завдань на тимчасово окупованих ворогом територіях України та глибоко в тилу противника, тобто в умовах повної автономності дій підпорядкованого розвідувального підрозділу (групи) коли відсутній будь який зв'язок зі старшим начальником.

Напрями подальших розробок у цій сфері можуть бути пов'язані: з впровадженням у професійну підготовку майбутніх офіцерів розвідників інноваційних форм, способів і засобів отримання розвідувальної інформації у форматі змішаного навчання засобами інформаційно-освітнього середовища; досвіду армій країн-членів НАТО та досвіду набутого розвідувальними підрозділами Збройних Сил України під час деокупації захоплених російсько-терористичними військами територій суверенної України; застосуванням стандартів

індивідуальної та колективної підготовки майбутніх офіцерів розвідників Збройних Сил України та НАТО.

ЛІТЕРАТУРА

- Балендр, А. (2020). *Професійна підготовка фахівців з охорони кордону в країнах Європейського Союзу: теорія і практика: монографія*. Хмельницький: Видво НАДПСУ (Balendr, A. (2020). *Professional training of border protection specialists in the countries of the European Union: Theory and Practice: Monograph*. Khmelnytsky: Issue of NADPSU).
- Білявець, С. Я., Діденко, О.В., Купрієнко, Д.А., Москаленко, О.І., Сичевський, Ю.О. (2019). Використання інформаційно- комунікаційних технологій для вдосконалення професійної підготовки майбутніх офіцерів прикордонників. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 70 (2), 86–103 (Biliavets, S. Ya., Didenko, O. V., Kuprienko, D. A., Moskalenko, O. I., Sichevsky, Yu. O. (2019). Use of information and communication technologies to improve the professional training of future border officers. *Information technologies and learning tools*, 70 (2), 86–103).
- Галус, О., Крищук, Б., Сівак, Н. (2024). Особливості використання змішаного навчання майбутніх офіцерів в умовах інформаційного середовища. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: Педагогічні науки*, 2, 44 –49 (Galus, O., Kryshchuk, B., Sivak, N. (2024). Features of use of mixed training of future officers in the conditions of information environment. *Bulletin of the Bohdan Khmelnytsky Cherkasy National University. Series: Pedagogical Sciences*, 2, 44 –49).
- Діденко, О., Андрощук, О., Маслій, М., Балендр, А., Білявець С. (2020). Використання електронних освітніх ресурсів у підготовці майбутніх офіцерів прикордонних підрозділів. *Information Technologies and Learning Tools*, 80 (6), 39–57 (Didenko, O., Androshchuk, O., Maslius, M., Balendr, A., Bilyvets S. (2020). Use of electronic educational resources in the preparation of future border officers. *Information Technologies and Learning Tools*, 80 (6), 39–57).
- Дяков, С., Мацішин, М. (2019). Застосування стандартів НАТО у ході формування професійної компетентності майбутніх офіцерів інженерних військ. *Вісник Національної академії державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні науки*, 4, 93–98 (Diakov, S., Matsyshyn, M. (2019). Application of NATO standards in the formation of professional competence of future engineering officers. *Bulletin of the National Academy of the State Border Guard Service of Ukraine. Series: Pedagogical Sciences*, 4, 93-98.
- Дяков, С., Руснак В., Кречко М., Бакалов В., Олійник С. Формування професійної компетентності майбутніх офіцерів на кафедрах військової підготовки в умовах повномасштабної агресії російської федерації. *Збірник наукових праць Сумського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки*, 7-8, 55 – 67 (Diakov, S., Rusnak V., Krechko M., Bakalov V., Oliinyk S. Formation of professional competence of future officers at the departments of military training in conditions of full -scale aggression of the Russian Federation. *Collection of scientific works of Sumy State Pedagogical University. Series: Pedagogical Sciences*, 7-8, 55-67).
- Дяков, С., Генік, В., Кирильчук, Ю. (2023). Особливості формування та структура готовності до професійної діяльності майбутніх офіцерів розвідників. *Physical Culture and Sport : Scientific Perspective*, 1, 122–129 (Diakov, S., Henyk, V., Kyrylchuk, Y. (2023). Features of formation and structure of

readiness for professional activity of future intelligence officers. *Physical Culture and Sport: Scientific Perspective*, 1, 122–129).

Becker, S., Cummins, M., Davis, A., Freeman, A., Giesinger, C. & Ananthanarayanan, V. (2017). *NMC Horizon Report. Higher Education Edition*. Austin, Texas: The New Media Consortium. Retrieved from <http://cdn.nmc.org/media/2017-nmc-horizon-report-he-EN.pdf>.

Bonk, C. J. (2002). Learning from focus groups: An examination of blended learning. *International Journal of E-Learning & Distance Education*, 17(3), 97–118.

Bonk, C. J., Graham, C. R. (2012). *The handbook of blended learning: Global perspectives, local designs*. John Wiley & Sons.

Cooney, M. H., Gupton, P., O’Laughlin, M. (2000). Blurring the lines of play and work to create blended classroom learning experiences. *Early Childhood Education Journal*, 27(3), 165–171

SUMMARY

Diakov Sviatoslav, Henryk Vasyl, Kyrlychuk Yurii. Training of future intelligence officers for professional activities in the conditions of blended learning by means of the information and educational environment.

The article analyzes scientific works, the regulatory and legal framework and the content of educational and methodological documentation regarding the organization of professional training of future intelligence officers. Modern approaches related to distance learning and digitalization of professional training of future specialists of the national security and defense sector of Ukraine, as well as the European Union, have been identified. The results of previous studies have been summarized. It has been established that the professional training of future intelligence officers in the conditions of pandemics and full-scale war can be carried out in the format of blended learning using the means of a specially created informational and educational environment. It is substantiated that blended learning of future military intelligence officers consists of the educational activity in two forms: in form of training sessions in specialized classrooms under the direct supervision of the scientific and pedagogical workers and in form of independent work with electronic resources of a specially created information and educational environment. Varieties of blended learning models in the conditions of pandemic and full-scale war are distinguished, namely "rotational model", "flexible model", "person-oriented model" and "enriched virtual environment model". Pedagogical components of information and educational environment tools for blended learning of future intelligence officers have been developed, which include: independent study of new educational material, independent study of material using elements of creativity, independent improvement of theoretical knowledge and practical skills in conditions of quasi-professional activity, and independent in-depth study of material. The introduction of innovative forms, methods and means of obtaining intelligence information into the professional training of future intelligence officers in the format of blended learning by means of the information and educational environment is proposed. The experience of conducting military intelligence acquired by the intelligence units of the armies of NATO member countries and the Armed Forces of Ukraine during the de-occupation of the territories of sovereign Ukraine captured by Russian-terrorist forces is considered as part of the blended learning. Standards of individual and collective training of future intelligence officers of the Armed Forces of Ukraine and NATO are applied.

Key words: future intelligence officers, blended learning, blended learning models, information and educational environment tools, pedagogical components of information and educational environment tools.